

Dwa braciki....

Jakech sam już pora razy rzōndziōł, zawdy miołech we srogij zocy i festelnym reszpekcie naszymo nōjlepszyjszego Ślōnzōka Karlika ze Kocyndra – Stanisława Ligonja. Zawdy tyż, jesce za bajtla, poradziōłech sie naumieć mocka tych Jejigo gyszichtōw, kere mi sie terōzki drugdy spōinajōm, i kere mōm rpd do mojih łozprowek wciepować tela, co ino tak, jakech je na isto spamiyntōł. Można łōne niy sōm gynał take, jak Łōn je kejsik beroł, lebo naszkryfłōł, nale zawdy ze srogim moresym je sam przikulōm. Spōminōm sie jedna Jejigo gyszichta, kerō bōła ło dwiuch bracikach. I coby mie sam żōdyn niy przeciepowoł, co jo metlōm lebo bamōnca słōwecka łod Karlika z Kocyndra, gōdōm zarōzki jesce rōłz, co jō to szkryflōm tak, jakech to spamiyntōł. A to bōło jakosik tak:

Byli sie kejsik sam u nōs – niy bocza terōzki gynał kaj – dwa braciki. Jedyn śnich to Gustel, i bōł to szwiec, a drugi to bōł Zefel i tyn ci poszoł do fligrōw, bōł telkim szykownym „lotnikiy” . Zefel miyszkōł łod dōwna kajsik kole Warszawy i kejsik przifurnōł fligrym, tym ci cōłkim ojroplanym, telkim starym „Kukuruźnikiy” na Muchowiec we Katowicach, tak na jakiesik dwa dni skorzij Wielkijnocy (a można i Godōw?). A, iże jejigo bracik miyszkōł chnet kole tego flugplacu to łōn niyskorzij z niynazdanio wylandowōł na dworze, na ćwiklisku kole chałpy Gustlika. Jak landowōł tak tyż ci potrajtoł, przełoroł cōłki tyn zogōn a jesce ku tymu wyborowōł zadkiym tego fligra, łogōnym srogo dziura na pojstrzodku. Kej to ino ujzdrzoł Gustel – jako dobry siodłok, gospodōrz – tak ci go to rōmbło, take ci go mory chycyli, iże zarozki spierōniōł, sprzezywoł tego, co tym fligrym tam ci przifurnōł :

– Ty giżdzie diosecki, ty lōmpie pierōnowy niy mōsz kaj indzij placu do furganio i landowanio ! Podziwej sie ty bezkurcyjo jedna cosikej’ eś mi sam nawyrobioł !... Zefel z niynogła wygramulōł sie ze tego ojroplanu, ściepnōł bryle i czepica, telko jejich „pilotka” – wtynczōs dziepiyro go Gustlik poznōł – szykownie tego swojigo bracika przeprosiōł, nale Gustel niy dōł sie tak gibko uholkać, ciyngiy sie jesce na Zefla gorszōł. Świynta ślecieli drab i kej sie tak łoba braciki pojedli, popiyli – nikej to zawdy przy świyntach – połozprawiali ło swoim żywobyciu łorozki Zefel godo do bracika, do Gustlika.

– Nō, Gustel na mie by już bōł czas i musza podwiyl sie sam mi blank niy zećmi pofurng9ńć nazpd do tyj mojij Warszawy.

Kej już doimyntnie narychtowōł tyn swōj fliger i zaszaltrowōł motor, pado do niygo Gustel:

– A wiysz Zeflicku, jp to ci jesce niy wia, niy miarkuja jak ci tyż to sie na telkim pierōństwie loce, jak to je tak furgać we lufcie? Można byś mie tak kōnsek we tym lufcie przewiōz ?

– Nō, dobra ! – godo Zeflik. – Tak po prowadzie to mōm pilno, nale dlō cia moga to zrobić. Wlazuj wartko do tego fligra na zadni zic.

Gustlik wgramulōł sie rajn, Zefel go sztram przipn9ł, przikrymplowōł poskami coby bez cufal mu ze tego fligra niy wypyrtnōł i pofurgli....

Kej już tak wyfurgli na jakiesik piynćset myjtrów Zefel zwyrtńōł sie tak ździebko do zadku i pytō sie bracika:

– Nō, i jak ci tam, filujez cosik, cujez co?

– Niy, nic, abo co ? – godo Gustel.

Zeflik pofurngōł wyżij, na jakiesik tysiōnc myjtrōw i jużaś sie pytō bracika cy co cuje ?

– Niy, Zefel, blank nic niy filuja, blank nic niy cuja!

Zefel śmignōł jece wyżij i jużaś sie go pytō ło te same.

– A terōzki wyfilowōł już co, wycuōł co?

Na to, znerwowany już Gustlik, łodpedzioł bōł:

– Pierōnie, niy berej tela, ino kukej kaj furgosz. Mogesz jesce wyżij bo mie sie to pierōnym zdo, bo te cōłke furganie to ci je srogo frojnda i uciycha dlō mie !!!

Nale, telko gpdka Zefla ździebko dopolōła. Nerwło go to, co jejigo bracik je telki norymny i niy woży, i bimbo sie te cōłke furganie. Wiele niy medikowōł majtnōł ze trzi kopyrtki, yntki bez plecyska tym ojroplanym i kej już blank wyglajchowōł tyn fliger pyto sie jużaś Gustlika:

– A terōzki, to już cosik cujesz, jużaś cosik wyfilowōł?

– Ja, terozki dziepiyro cosik cuja – łodpedzioł Gustlik. – Bo to, coch miōł cōłki czōs we galotach, mōm terōzki za kraglym. I landuj wartko, bo ci mie to pierōńsko szmyro i kilo po gyniku!!!

Ojgyn z Pnioków